

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 555/06
16.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Љиљане Ивковић – Јовановић, Слободана Спасића, Надежде Радевић и Снежане Андрејевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог ЕПС ЈП "ВВ", ради поништаја решења о престанку радног односа и чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Округног суда у Београду Гж.І 1418/04 од 18.11.2005. године, у седници већа одржаној дана 16.5.2006.године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као НЕОСНОВАНА ревизија тужиоца изјављена против пресуде Округног суда у Београду Гж.І 1418/04 од 18.11.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Лазаревцу П1.286/02 од 14.4.2004. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца ААА, којим је тражио да се поништи решење директора ЕПС ЈП "ВВ" број 23825 од 19.8.2002. године као незаконито и да се обавезе тужени да га врати на посао на радно место помоћног радника, у року од 8 дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Округног суда у Београду Гж.І 1418/04 од 18.11.2005.године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је наведена првостепена пресуда Општинског суда у Лазаревцу.

Благовременом и дозвољеном ревизијом тужилац побија другостепену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану другостепену пресуду у смислу члана 386. Закона о парничном поступку ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77 са каснијим изменама и допунама и "Службени лист СРЈ", бр. 27/92) у вези са чланом 491. став 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04), ревизијски суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити битне повреде одредаба парничног поступка на које се указује у ревизији, јер дати разлози о одлучним чињеницама нису у супротности са изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању дана 19.8.2002. године тужени је донео решење о престанку радног односа запосленом АА, тужиоцу, на пословима помоћног радника код туженог, због понашања које изазвао тако да не може да настави рад код послодавца и због непоштовања радне дисциплине. Против тужиоца поднета је пријава 17.6.2002. године због тога што је дана 14.6.2002. године, у радном простору копа __, у гелеку његовог путничког аутомобила пронађено 4 пластичне канте у којима се налазило 85 литара нафте, влажно црево и гајба пива. Тужилац је упозорен о постојању разлога због којих му може престати радни однос код послодавца, дана 31.7.2002. године, а које упозорење је достављено и Синдикалној организацији. Наведеног дана тужилац је дошао на посао у другу смену и у радни простор копа __ ушао на месту које није одређено за улазак у радни простор, а приликом уласка у коп није се пријавио радницима службе обезбеђења. Своје путничко возило тужилац је паркирао у радном простору копа, на зато недозвољеном месту што је у супротности са наредбама директора од 18.5.1998. године и 20.5.1998. године, којима су тачно одређена места за паркирање моторних возила на копу __. Такође је утврђено да за путничко возило тужиоца није била издата пропусница за улаз, нити за паркирање у радни простор копа __, што је у супротности са наведеним наредбама директора.

На основу наведених чињеница, тужени је донео законито решење о престанку радног односа обзиром да је оваквим својим поступцима запослени АА довео у опасност живот радника и имовину предузећа у већем обиму, прекршио одговарајуће законске одредбе и одредбе Правилника туженог које регулишу физичко-техничко обезбеђење, односно унутрашњи ред у предузећу и противпожарну заштиту, чиме је испољио негативно понашање које је могло имати штетне последице по туженог, а због чега тужилац не може да настави рад код туженог.

Код таквог стања ствари, нижестепени судови су правилном применом материјалног права из члана 101. став 1. тачка 4. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 70/01) нашли да постоји разлог за отказ уговора о раду од стране послодавца јер је тужиочево понашање такво да не може да настави рад код

послодавца, а назначене радње представљају повреде радне обавезе из члана 29. став 1. тачка 4. посебног Колективног уговора за Електропривреду Србије и члана 32. Правилника о заштити од пожара, као и члана 10. Општег акта према којем се запаљиве материје могу држати само у објектима који су зато изграђени или предвиђени. Стога је правноснажном одлуком суд правилно одбио тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење директора од 19.8.2002. године као незаконито и да се обавезе тужени да тужиоца врати на посао на радно место помоћног радника. За такву одлуку нижестепени судови су дали ваљане разлоге које прихвата и ревизијски суд, тако да се у ревизији тужиоца неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

У ревизији тужиоца се понављају жалбени разлози које је другостепени суд у побијаној одлуци оценио. Образлагањем ревизијске пресуде не би се постигло ново тумачење права, нити допринело уједначеном тумачењу права.

На основу наведеног, применом члана 393. ЗПП-а, у вези са чланом 491. став 4. сада важећег ЗПП-а, ревизија је као неоснована одбијена.

Председник већа-судија,

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз